

iblandt var afdøde Højesteretsassessor Nimestad, en Mand, hvis Autoritet i et Spørgsmaal som det foreliggende ingen vil bestride. Han udtaler der om dette Forslag, at en fuldstændig, virkelig rationel Gennemførelse af Grundlovens Fordringer var dette Forslag ikke; det har det heller aldrig givet sig ud for at være. Men denne Betegnelse af Forslaget siger i og for sig intet. Hvad der derimod siger mere, er, hvad der senere hen staar i Erklæringen. Der betegnes nemlig Regeringens Forslag som billigt og hensigtsmæssigt og samtidig baade som praktisk og som grundlovmæssigt tilstedeligt. Nimestad erklærer dette Forslag som i Princippet var ganske det samme som det, der foreligger nu, for grundlovmæssigt tilstedeligt; og han gør mere end dette, han erklærer nemlig tillige, at han vil stemme for Regeringens Forslag; han vil handle saaledes, at han anerkender Regeringens Forslag som værende grundlovmæssigt tilstedeligt. Ganske vist vilde han og hans Meningsfæller i Udvalget have to Kredse til; men dette forandrer jo i Princippet aldeles intet ved Forslaget. Stulde man paa den Tid, siger Nimestad, gennemføre Grundlovens § 32 fuldstændig rationelt, saa maatte man komme op til 125 Kredse, saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen. Det er ganske sikkert, at det ærede Mindretal jo vel nærmest har citeret denne Betænkning for at vise, at Regeringsforslaget stulde være grundlovstridigt; men det er en Fejltagelse. Nimestads Erklæring her — jeg antager ganske sikkert, at det er Nimestad, som den Gang har redigeret Betænkningen — vise aldeles utvivlsomt og ubestrideligt, at Nimestad ansaa den partielle Revision, som Regeringens Forslag dengang indeholdt, for at være grundlovmæssigt tilstedeligt. Men netop fordi man her kom til at tale om en fuldstændig rationel Gennemførelse af Grundlovens § 32 og ved Siden deraf om en partiel Revision — som har Hjemmel i Grundloven, er grundlovmæssigt tilstedeligt, men er noget andet end den fuldstændige Gennemførelse af Grundloven — kunde de Udtryk, hvormed man omtaler de forskellige Lovforslag, meget let blive saaledes, at de med god Vilje kunne misforstaaes. Og derfor har der jo ogsaa her i Salen under Diskussionen været Forsøg paa at fremdrage Udtalelser fra anden Side som Vidnesbyrd om, at den vedkommende ikke ansaa Regeringens Forslag for at være grundlovmæssigt. Det har det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valokreds (Høgshøj) ogsaa forjagt over for Ordføreren for Udvalgets Flertal i Landstinget, skønt det dog

stulde synes at være temmelig haabløst at ville paavise, at Ordføreren i Landstinget stulde have ment, at det Forslag, som han anbefalede, var grundlovstridigt, og at han stulde have sagt det. Det er jo heller ikke Tilfældet. Ordføreren i Landstinget har betegnet det Forslag, som han anbefalede, og som nu altsaa er Regeringens Forslag her, som et Forslag, der ikke var en Hyldestgørelse af Grundlovens § 32 eller et Forslag, som ikke stemte med Grundlovens § 32, men Tanken hermed har jo udelukkende været den, at sige det samme som Nimestad — der jo er ganske anderledes skarpt i sine Udtryk —: at dette ikke er en fuldstændig rationel Gennemførelse af Grundlovens § 32. Andet har den ærede Ordfører i Landstinget ikke villet sige, og andet har han ikke kunnet sige. Han har henvist til Nimestads Erklæring her som Hjemmel for, at det Forslag, der saaledes kom frem deroppe i Landstinget, var grundlovmæssigt. — Men jeg skal ikke forsøge dette Forhold videre. Jeg tror ikke, at vi naa til Enighed om det, og vi kunde for den Sags Skyld blive ved længe endnu med at tale om denne Sag. Jeg skal altsaa slutte med varmt at anbefale til det høje Ting, at vedtage de af Flertallet og af mig stillede Endringsforslag, for at vi saaledes endelig en Gang kunne komme igennem denne Sag og naa til en Ordning, som, om den end ikke kan tilfredsstille alle, saa dog i Realiteten er saa tilfredsstillende, at den er langt at foretrække for den uheldige og uretfærdige Tilstand, som vi nu have, en Tilstand, som vi ganske sikkert ville blive i endnu i en lang Aarrække, hvis det ikke lykkes os nu at blive enige om det foreliggende Forslag.

Leth-Gspensen: Jeg skal ikke komme synderlig ind paa det meste af det, der er blevet sagt i denne Sag. Jeg maatte maaske dog gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Minister, som talte om, at der var nogle Pletter i Forslaget, som det forelaa for — han nævnte særlig Manders Amt — og disse Pletter havde efter den ærede Ministers Mening Flertallet nu faaet fløjet ud. Jeg skal senere komme nærmere ind paa det og haaber da at kunne overbevise den ærede Minister om, at Pletterne ere i Virkeligheden blevne ikke saa lidt værre, end de vare før. For øvrigt forundrede det mig meget at høre, at den allerstørste Del af den højtærede Ministers Foredrag drejede sig om Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring, efter som den ærede Minister jo var saa tavst, da vi forleden havde dette Spørgsmaal til Forhandling, og jeg beklager meget, efterat